

Stosunki gospodarcze i handlowe z Indiami

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie stosunków gospodarczych i handlowych Unii Europejskiej z Indiami (2006/2034(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Wspólny plan działania dotyczący indyjsko-europejskiego partnerstwa strategicznego z dnia 7 września 2005 r., w szczególności rozdział poświęcony rozwojowi handlu i inwestycji,
- uwzględniając wnioski z 9. posiedzenia indyjsko-europejskiego okrągłego stołu, które odbyło się w Hajdarabadzie w dniach 18-20 września 2005 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 października 2005 r. w sprawie perspektyw stosunków handlowych między UE a Chinami¹,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 września 2005 r. w sprawie stosunków między UE a Indiami: partnerstwo strategiczne²,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przyznawania licencji przymusowych na patenty dotyczące wytwarzania produktów farmaceutycznych przeznaczonych na wywóz do krajów, w których występują problemy związane ze zdrowiem publicznym³,
- uwzględniając decyzję Światowej Organizacji Handlu (WTO) w sprawie porozumienia TRIPS i zdrowia publicznego przyjętą w dniu 29 listopada 2005 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 lutego 2006 r. w sprawie klauzuli dotyczącej praw człowieka i demokracji w umowach zawieranych przez Unię Europejską⁴,
- uwzględniając porozumienie między Indiami a USA z 2004 r.: „Kolejny krok w stronę strategicznego partnerstwa” oraz Porozumienie o energii jądrowej wykorzystywanej do celów cywilnych wynegocjowane podczas wizyty państwowej prezydenta George'a W. Busha w Indiach w dniu 2 marca 2006 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 kwietnia 2006 r. w sprawie oceny rundy negocjacji z Dauhy po Konferencji Ministerialnej WTO w Hongkongu⁵,
- uwzględniając szczyt energetyczny UE-Indie, który odbył się w New Delhi w dniu 6 kwietnia 2006 r.,

¹ Dz.U. C 233 E z 28.9.2006, str. 103.

² Dz.U. C 227 E z 21.9.2006, str. 589.

³ *Teksty przyjęte*, P6_TA(2005)0454.

⁴ *Teksty przyjęte*, P6_TA(2006)0056.

⁵ *Teksty przyjęte*, P6_TA(2006)0123.

- uwzględniając wizytę Delegacji Parlamentu Europejskiego ds. Stosunków z Azją Południową i Południowoazjatyckim Stowarzyszeniem Współpracy Regionalnej (SAARC) w New Delhi i Pendżabie w kwietniu 2006 r.,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz opinię Komisji Rozwoju (A6-0256/2006),
- A. mając na uwadze, że UE i Indie są największymi demokracjami świata, a ich zaangażowanie na rzecz pluralizmu i praworządności sprzyja stałości stosunków handlowych i gospodarczych, stanowiąc źródło pewności prawa w zakresie inwestycji oraz przyczyniając się do regionalnej i globalnej stabilności;
- B. mając na uwadze, że wspólny plan działania obejmuje szeroki wachlarz działań do podjęcia w ramach dialogu i współpracy w dziedzinie polityki handlowej i gospodarczej; mając jednak na uwadze, że w ramach tego planu nie ustalono priorytetów ani wiążących terminów;
- C. mając na uwadze, że z UE pochodzi najwięcej zagranicznych inwestycji bezpośrednich (ZIB), których odpływ wyniósł 1 100 mln EUR w 2004 r.; mając na uwadze, że napływ indyjskich ZIB do UE wzrósł z 140 mln EUR w 2002 r. do 600 mln EUR w 2003 r.;
- D. mając na uwadze, że handel z państwami członkowskimi UE stanowi 22,4% indyjskiego eksportu i 20,8% importu; mając na uwadze, że wartość handlu UE-Indie wzrosła z 4 400 mln EUR do 33 200 mln EUR w latach 1980-2004 oraz o 16,9% w latach 2003-2004;
- E. mając na uwadze, że równowaga względnych poziomów handlu między UE a Indiami jest silnie zachwiana; mając na uwadze, że udział UE w handlu indyjskim wynosi 21%, natomiast udział Indii w handlu europejskim jest niższy niż 1%; mając na uwadze, że UE jest największym partnerem handlowym Indii, jednak Indie zajmują dopiero 10. pozycję wśród największych partnerów handlowych UE;
- F. mając na uwadze, że wzrost gospodarczy w Indiach wynosił średnio 6% rocznie w ciągu minionych dziesięciu lat; mając na uwadze, że wzrost gospodarczy mógłby osiągnąć poziom 7-8% w ciągu przyszłego dziesięciolecia;
- G. mając na uwadze, że niewydajny sektor finansowy stanowi przeszkodę dla utrzymania przez Indie 8% tempa wzrostu gospodarczego;
- H. mając na uwadze, że z uwagi na rozmiar, zaludnienie i dynamiczny wzrost gospodarczy w ciągu ostatnich dwóch dziesięcioleci Indie stają się mocarstwem regionalnym i jednym ze światowych mocarstw jądrowych zdolnym do wywierania wpływu na gospodarkę i bezpieczeństwo światowe, co powoduje większą odpowiedzialność Indii na forach wielostronnych, takich jak Organizacja Narodów Zjednoczonych, WTO czy Międzynarodowa Agencja Energii Atomowej, oraz w organizacjach regionalnych w Azji, szczególnie w SAARC i ASEAN;
- I. mając na uwadze, że ekspansja Indii otwiera szerokie możliwości, jednak powoduje także uzasadnione obawy ze strony niektórych sektorów przemysłu UE, z czego wynika potrzeba zarządzania politycznego i współpracy na rzecz gospodarczego i handlowego zarządzania

eksportem na poziomie UE;

- J. mając na uwadze, że jeżeli utrzyma się obecne tempo wzrostu liczby ludności wynoszące 2%, w 2025 r. Indie będą liczyć 1,4 mld mieszkańców i staną się konkurentem Chin do tytułu najbardziej zaludnionego kraju świata;
- K. mając na uwadze, że w 2020 r. średnia wieku w Europie Zachodniej będzie wynosić 45 lat, natomiast w Indiach jedynie 29 lat; mając na uwadze, że w wyniku aktualnych trendów demograficznych potencjalny wzrost w UE powinien zmaleć do 2020 r.; mając na uwadze, że kluczową względną zaletę Indii stanowi, przeciwnie, duża liczba młodych, wyszkolonych, znających język angielski i niedrogich pracowników;
- L. mając na uwadze, że pozytywny wynik Agendy Rozwoju z Dauhy (DDA) ma kluczowe znaczenie zarówno dla UE, jak i dla Indii; mając na uwadze, że takie porozumienie nie wyklucza porozumień dwustronnych WTO+;
- M. mając na uwadze, że Indie są – zarówno w roli inicjatora, jak i przedmiotu procedur – jednym z najbardziej aktywnych użytkowników środków antydumpingowych; w ostatnim dziesięcioleciu zainicjowały one 412 dochodzeń, wyprzedzając USA z 358 dochodzeniami i UE z 318 dochodzeniami;
- N. mając na uwadze, że Indie dopiero niedawno wprowadziły system geograficznych oznaczeń pochodzenia (GI), jednak zarejestrowano tam już 27 takich oznaczeń, a ponad 40 wniosków oczekuje na rozpatrzenie;
- O. mając na uwadze, że wdrażanie podjętych w ramach WTO zobowiązań w zakresie praw własności intelektualnej jest istotne zarówno dla UE, jak i dla Indii;
- P. mając na uwadze, że indyjska diaspora to ponad 20 mln osób – w tym około 3 mln w UE – dokonujących na rzecz Indii przekazów o wartości średnio 6 000 mln USD rocznie;
- Q. mając na uwadze, że utrzymujące się od 1947 r. napięte stosunki między Indiami dysponującymi obecnie bronią jądrową a Pakistanem, które doprowadziły świat na skraj wojny jądrowej, działają hamująco na wewnętrzne inwestycje i zobowiązania podejmowane w obu krajach;
- R. mając na uwadze, że światowe zapotrzebowanie na ropę naftową od 2000 r. zwiększało się o 7 mln baryłek dziennie, z czego 1 mln baryłek odpowiada wzrostowi tego zapotrzebowania w Indiach, w których tempo zużycia ropy szybko rośnie; mając na uwadze, że Indie są czwartym pod względem wielkości producentem etanolu na świecie, o produkcji rocznej wynoszącej 462 mln galonów; mając na uwadze, że 70% energii zużywanej w Indiach pochodzi z importu; mając na uwadze, że dalszy wzrost gospodarczy Indii będzie uzależniony od udostępnienia nowych kanałów dostawy energii; mając na uwadze, że światowe zapotrzebowanie na ropę naftową stanowi potencjalne źródło gospodarczej niestabilności oraz napięć strategicznych i politycznych;
- S. mając jednak na uwadze, że Indie będą pierwszym krajem w Azji Południowej tworzącym strategiczne rezerwy ropy naftowej;
- T. mając na uwadze, że 390 mln obywateli Indii żyje za mniej niż 1 USD dziennie oraz że efekty indyjskiego wzrostu gospodarczego rozkładają się nierówno w różnych grupach

społecznych i że korzyści ze wzrostu odnosi jedynie bardzo niewielki odsetek ludności;

- U. mając na uwadze, że PNB Gudżaratu, indyjskiego stanu o najwyższym tempie wzrostu, podwoił się w okresie od 1993 r. do 2003 r., a produkt na głowę mieszkańca wzrósł o 73%; mając jednak na uwadze, że w przypadku Bihar, najuboższego stanu Indii, wzrost produktu na głowę ludności wyniósł jedynie 22% w tym samym okresie;
- V. mając na uwadze, że rozpoczęta w dniu 2 lutego 2006 r. w okręgu Anantapur (Andhra Pradeś) inicjatywa znana jako system gwarancji zatrudnienia na obszarach wiejskich zapewni rocznie 100 dni pracy przy przedsięwzięciach publicznych, za płacę minimalną, na jednego członka posiadającej niski dochód komórki rodzinnej; mając na uwadze, że program ten stanowi najbardziej ambitny system mający rozwiązać problem ubóstwa na obszarach wiejskich w Indiach;
- W. mając na uwadze, że Indie są największym beneficjentem Ogólnego Systemu Preferencji (GSP) – wartość ich eksportu uprawnionego do preferencyjnego dostępu na rynek UE, przy zerowym ciele lub przy zmniejszonych stawkach celnych, wyniosła 7 700 mln EUR w 2005 r.; mając na uwadze, że tym samym prawie połowa eksportu Indii do UE, szacowanego na nieco ponad 17 000 mln EUR, skorzystała z GSP; mając na uwadze, że wysokość cel na indyjską odzież została zmniejszona średnio z 12% do 9,5%;
- X. mając na uwadze, że największe zyski ze zniesienia z dniem 1 stycznia 2005 r. kwot włókienniczych i odzieżowych odniosły Chiny i Indie, przy czym ich eksport wzrósł w ubiegłym roku odpowiednio o 42% i 18%; mając na uwadze, że większość innych dostawców z krajów rozwijających się – przeciwnie – straciła na tym, chociaż ponowne nałożenie przez UE kwot na eksport chiński w połowie 2005 r. wywarło pozytywny wpływ na ich eksport w drugiej połowie roku;
- Y. mając na uwadze, że Indie posiadają jedną z największych liczbę przypadków pracy dzieci na świecie;
- Z. mając na uwadze, że według sprawozdania ONZ z 2006 r. w sprawie światowej epidemii AIDS 5,7 mln osób w Indiach jest zarażonych HIV/AIDS; mając na uwadze, że według obecnych szacunków zarażonych jest mniej niż 1% dorosłej ludności w Indiach, jednak mając też na uwadze, że Indie nadal przewyższają Republikę Południowej Afryki jako kraj o największej liczbie osób zarażonych HIV/AIDS, co wyraźnie pokazuje wpływ wywierany przez tę chorobę na subkontynencie południowoazjatyckim; mając na uwadze, że stany, w których zachorowalność jest wysoka, to stany o dynamicznej gospodarce, przyciągające pracowników tranzytowych i ruch ciężarowy, co sprzyja rozwojowi zakażenia;
- AA. mając na uwadze, że około 80% obszaru geograficznego Indii jest narażone na cyklony, powodzie, osunięcia ziemi, suszę, trzęsienia ziemi, a także zagrożenia lokalne; mając na uwadze, że połączenie złych warunków społeczno-gospodarczych i katastrof stworzyło błędne koło ubóstwa i bezbronności;
- AB. mając na uwadze, że występowanie malarii i cholery jest nadal przyczyną poważnych obaw w Indiach i w tej sprawie musi być przyjęta specjalna polityka;
- AC. mając na uwadze, że utrzymująca się dyskryminacja w systemie kastowym oznacza, iż Indie nadal nie wykorzystują pełnego potencjału swych obywateli pod względem ich możliwości i umiejętności;

Handel

1. z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie zarówno ze strony UE, jak i Indii, na rzecz pozytywnego i ambitnego wyniku DDA; wzywa w tym celu Indie, by wykorzystały swą pozycję przywódcy krajów z grupy G20 w celu osiągnięcia do końca 2006 r. zrównoważonego porozumienia sprzyjającego rozwojowi stosunków między krajami rozwiniętymi, gospodarkami wschodzącymi oraz krajami rozwijającymi się; zauważa, że nie wyklucza to zawierania porozumień dwustronnych WTO+; zauważa, że zakończenie rundy rokowań na temat rozwoju z Dauhui pociągnie za sobą spadek wartości systemów typu GSP dla krajów rozwijających się, takich jak Indie, poprzez dalsze zmniejszanie marginesu preferencji, jaki obecnie posiadają; wzywa UE do wyjścia z inicjatywą zawarcia porozumienia o wolnym handlu z Indiami na podobnych zasadach jak jej porozumienie z Chile, przewidującego bezcłowy wwóz towarów eksportowanych przez obie strony na zasadzie wzajemności, i wzywa grupę wysokiego szczebla ds. handlu do zbadania wzajemnych możliwości w tym zakresie;
2. zauważa, że mimo że stosunki pomiędzy Indiami i USA są wyjątkowo zaawansowane, co doprowadziło do zawarcia ponad rok temu umowy o cywilnym programie jądrowym, obecny impas w zakresie DDA rzucił cień na relacje pomiędzy oboma krajami, a stosunki handlowe stopniowo się pogarszają - Indie zarzucają USA odmowę obniżenia dotacji dla rolnictwa przed przystąpieniem przez kraje rozwijające się do otwarcia ich rynków dla produktów nierolniczych, USA grozi natomiast wycofaniem korzyści związanych z trzydziestoletnim systemem ogólnych preferencji, który ustanowił bezcłowy dostęp dla niektórych indyjskich towarów; podkreśla fakt, że dla uzyskania pozytywnego wyniku DDA potrzebne jest pełne wsparcie zarówno ze strony UE, jak i Indii; nalega, aby Indie i kraje G20 uświadomiły sobie, że w ślad za europejską ofertą dotyczącą rolnictwa musi nastąpić podobna oferta ze strony USA oraz pójść rozsądna oferta ze strony krajów G20 dotycząca dostępu do rynku artykułów rolniczych (NAMA) i usług;
3. z zadowoleniem przyjmuje prace grupy wysokiego szczebla ds. handlu zmierzające do poprawy współpracy, jak również stopniowe wdrażanie planu działania, które określiły postępujące zaangażowanie Indii w poważne wspólne przedsięwzięcia międzynarodowe, jak programy ITER i GALILEO; zauważa jednak, że chociaż wspólny plan działania obejmuje jedynie toczący się dialog w wielu dziedzinach, nie zawiera żadnych wskazówek w zakresie priorytetów i terminów; wzywa obie strony do wykazania woli politycznej niezbędnej do zacieśnienia wzajemnych stosunków z myślą o skutecznym partnerstwie strategicznym;
4. wyraża zaniepokojenie, że mimo optymistycznych danych statystycznych istnieją nadal liczne obszary niewykorzystanego przez obie gospodarki potencjału handlowego; wzywa grupę wysokiego szczebla ds. handlu do zajęcia się kwestiami handlu i inwestycji w ramach szeroko zakrojonego otwartego dialogu politycznego oraz do przeanalizowania możliwości współpracy w dziedzinach takich jak migracja, edukacja i wymiana kulturalna;
5. zauważa, że indyjskie wysokie cła importowe oraz, mimo niedawnego znacznego postępu, bariery pozataryfowe pozostają rzeczywistym źródłem niepokoju dla przemysłu UE; uważa, że utrzymywanie w mocy tak protekcyjnej polityki po liberalizacji gospodarczej skutkuje zakłóceniami i manipulacjami na rynku; wyraża zaniepokojenie, że negocjacje w sprawie taryf celnych WTO nie doprowadziły do poprawy sytuacji (nie ustalono taryf ani nie zobowiązano się do przyjęcia maksymalnych „wiązących” stawek, które również

pozostawiono na wysokim poziomie) i że wysiłki podejmowane w rezultacie przez Komisję, zmierzające do zapoczątkowania dwustronnego dialogu z Indiami w sprawie szczególnych zakłóceń dotychczas nie zakończyły się sukcesem; stwierdza, że zniesienie barier handlowych może przynieść stopniową poprawę warunków handlu, zmierzającą do promowania wzrostu gospodarczego, zatrudnienia i zrównoważonego rozwoju; wzywa Indie do ustalenia cel importowych na poziomie bliższym stawkom stosowanym w ramach DDA i do podejmowania dalszych wysiłków w kierunku usunięcia części istniejących barier pozataryfowych; zachęca grupę wysokiego szczebla ds. handlu do działań na rzecz wyeliminowania taryf celnych między stronami zasadniczo we wszystkich dziedzinach handlu poprzez dwustronne porozumienia o wolnym handlu, co umożliwi obecnym i ewentualnym przyszłym eksporterom rozwój działalności i zróżnicowanie bazy eksportowej;

6. wzywa UE do wspierania potencjału handlu zagranicznego Indii oraz do podjęcia wysiłków w celu przyciągnięcia ZIB, w szczególności poprzez intensyfikację pomocy handlowej nakierowanej na infrastrukturę i usuwanie przeszkód administracyjnych;
7. uważa, że zasady konkurencji i ich skuteczne wdrażanie są konieczne do zapewnienia realizacji wszystkich korzyści płynących z liberalizacji i towarzyszącej jej reformy przepisów prawnych oraz przyczyniają się do rozwoju gospodarczego i dobrego zarządzania; uważa również, że skuteczna polityka w zakresie konkurencji przyciąga zagranicznych inwestorów poprzez tworzenie przejrzystych i niedyskryminujących ram prawnych dla podmiotów gospodarczych; zauważa, że nie istnieje jeden uniwersalny model w zakresie przepisów dotyczących konkurencji w porozumieniach o wolnym handlu zawartych przez UE w ostatnim dziesięcioleciu, ponieważ treść przepisów o konkurencji różni się w zależności od istnienia i poziomu opracowania zasad konkurencji i instytucji je wdrażających w kraju partnerskim; wzywa grupę wysokiego szczebla ds. handlu do rozważenia, jak dalece ambitne mają być przepisy o konkurencji we wszelkich dwustronnych porozumieniach handlowych zawieranych między UE a Indiami;
8. zauważa, że w negocjacjach dotyczących środków antydumpingowych Indie występują w roli zarówno podmiotu, jak i przedmiotu procedur; z zadowoleniem przyjmuje dobre stosunki robocze między UE a Indiami w tej dziedzinie i wzywa obie strony do współpracy na rzecz przeciwdziałania nadużywaniu instrumentów antydumpingowych oraz położenia kresu dumpingowi;
9. zauważa, że UE i Indie uznają ochronę geograficznych oznaczeń pochodzenia za korzystną dla producentów, konsumentów i rządów; zauważa jednak, że system geograficznych oznaczeń pochodzenia nie jest dobrze znany w Indiach; wzywa rząd Indii, by promował system geograficznych oznaczeń pochodzenia i zachęcał do składania wniosków o rejestrację ewentualnych takich oznaczeń; zauważa, że zgodnie z porozumieniem TRIPS członkowie WTO mają możliwość wdrożenia własnych przepisów zapewniających ochronę szerszą niż wymaga tego samo porozumienie; uważa, że dwustronny układ mógłby zapewnić ochronę geograficznych oznaczeń pochodzenia w UE i Indiach wykraczającą poza ramy porozumienia TRIPS, stanowiąc tym samym pożyteczne narzędzie uzupełniające wspólne wysiłki wielostronne;
10. zauważa, że znaczenie, jakiego nabiera ostatnio w Indiach własność intelektualna, jest widoczne na podstawie zwiększonej liczby zgłoszeń w indyjskich biurach ds. własności intelektualnej oraz że przemysł indyjski dorósł do światowych wyzwań i przyjmuje rozwój

oparty na nauce za integralną część swej strategii biznesowej; zauważa niedawne reformy indyjskiego systemu praw własności intelektualnej, w tym indyjską ustawę zmieniającą ustawę patentową z 2005 r.; zauważa również, że podjęto wysiłki w celu usprawnienia i zracjonalizowania aspektów proceduralnych, aby system był przyjaźniejszy dla użytkowników; zauważa ponadto, że zgodnie z nowymi inicjatywami legislacyjnymi Indie rozpoczęły również poważny program modernizacyjny dotyczący wszystkich biur ds. własności intelektualnej oraz przeznaczyły znaczne kwoty na tworzenie i poprawę infrastruktury; wzywa Indie do zapewnienia zgodności wdrożenia tego systemu z Konwencją o różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro oraz z istniejącymi zobowiązaniami podjętymi w ramach WTO;

11. zauważa, że także UE wprowadziła w ostatnim dziesięcioleciu kompleksowy system ochrony własności intelektualnej poprzez zharmonizowanie większości krajowych systemów własności intelektualnej i wprowadzenie na obszarze całej UE wspólnotowych praw własności intelektualnej; uważa, że z uwagi na warunki klauzuli najwyższego uprzywilejowania oraz krajowe postępowanie na przepisach tych korzystają posiadacze praw własności intelektualnej zarówno spoza UE, jak i z UE; uważa wdrażanie za integralną część ochrony własności intelektualnej i zachęca UE oraz Indie do uzgodnienia wspólnych zasad dotyczących środków wykonawczych, tak aby były one skuteczne, proporcjonalne i odstraszające i aby nie tworzyły przeszkód dla handlu zgodnego z prawem;
12. uważa, że w sytuacji, gdy na świecie ponad jedna trzecia egzemplarzy oprogramowania komputerowego nabywana jest nielegalnie, piractwo nadal zagraża przyszłości innowacji w zakresie oprogramowania, pociągając za sobą utratę miejsc pracy i wpływów z podatków zarówno dla Indii, jak i UE; zauważa, że dzięki państwowej polityce surowego traktowania piratów komputerowych i dzięki kampaniom uświadamiającym Indie odnotowały znaczny spadek piractwa w wysokości 2% w 2005 r.; uznaje jednak, że nadal wiele pozostaje do zrobienia w zakresie kontroli nad zyskami indyjskich firm pochodzącymi z nieuczciwej przewagi konkurencyjnej osiągananej poprzez korzystanie z pirackiego oprogramowania i sprzętu komputerowego podczas produkcji i wytwarzania; wzywa rządy stanowe i rząd federalny Indii do dalszego obniżenia współczynnika piractwa; zauważa, że podczas gdy obecne wysiłki UE i USA zmierzające do zwalczania piractwa będą się początkowo skupiać na Chinach i Rosji, potem przyjdzie kolej na resztę Azji; uważa, że w interesie Indii leży konstruktywna współpraca z UE w tej dziedzinie, jak wynika ze studium wpływu przeprowadzonego przez IDC w 2005 r., według którego jeżeli Indie będą w stanie zmniejszyć aktualny współczynnik piractwa z obecnego poziomu 72% do 64% do 2009 r., Indie stworzą 115 000 nowych miejsc pracy w dziedzinie IT, dodatkowych 5 900 mln USD zostanie wpompowanych w ich gospodarkę, a wpływy z podatków zwiększą się o 86 mln USD;
13. uznaje znaczenie przemysłu farmaceutycznego dla gospodarki i społeczeństwa Indii; wzywa władze tego kraju, aby zagwarantowały przestrzeganie międzynarodowych norm w zakresie eksperymentów prowadzonych z użyciem ludzi i żywych zwierząt oraz aby ograniczały do minimum liczbę tego rodzaju eksperymentów i poszukiwały rozwiązań alternatywnych;
14. wzywa UE i Indie do odegrania wiodącej roli w znalezieniu szybkiego i trwałego rozwiązania w sprawie TRIPS i zdrowia publicznego w celu ułatwienia dostępu do najważniejszych leków, w ramach rundy rokowań na temat rozwoju z Dauhy; przychylnie odnosi się do podejmowanych przez rząd Indii kroków w zakresie przepisów dotyczących własności intelektualnej w odniesieniu do leków; zachęca rząd Indii do szybszego

wdrożenia prawa, szczególnie w zakresie eksportu leków generycznych;

15. zauważa, że wiedzę tradycyjną w coraz większym stopniu uznaje się za cenny atut zarówno dla krajów rozwiniętych, jak i rozwijających się, w sytuacji gdy prawie 80% ludności świata, w tym aż 441 społeczności etnicznych w Indiach, zależne jest – w celu zaspokojenia swych codziennych potrzeb żywieniowych i zdrowotnych – od produktów i usług mających swe źródło w innowacjach i praktykach opartych na wiedzy tradycyjnej; zauważa złożone zależności prawne, polityczne i społeczne między prawami własności intelektualnej a utrzymaniem różnorodności biologicznej i zasobów genetycznych; wzywa UE i Indie do wspólnej pracy nad znalezieniem rozsądnego rozwiązania problemu harmonizacji TRIPS z celami Konwencji o różnorodności biologicznej;
16. z zadowoleniem przyjmuje kroki podejmowane przez Indie w celu zreformowania ich sektora finansowego w zakresie szerokiej liberalizacji stóp procentowych, obniżenia obowiązującego banki portfela akcji w zakresie długu państwowego oraz zmniejszenia zobowiązań banków w zakresie udzielania pożyczek na dziedziny priorytetowe, takie jak rolnictwo i małe przedsiębiorstwa; uważa, że w miarę jak Indie zostają coraz bardziej włączone w światowy system finansowy, konieczność zreformowania sektora finansowego staje się coraz bardziej paląca; uważa w szczególności, że liberalizacja sektora finansowego w celu uczynienia go bardziej odpornym na wstrząsy wewnętrzne i zewnętrzne jest niezbędna, aby stymulować wzrost depozytów, rozwój kultury kredytowej i wejście podmiotów prywatnych i zagranicznych; uważa, że transfer wiedzy z zakresu techniki i zarządzania mógłby pomóc odegrać pożyteczną rolę w rozwoju rynków finansowych w Indiach, i wzywa UE do udzielenia pomocy w tym zakresie;
17. z zadowoleniem przyjmuje plany Indii dotyczące uwolnienia rupii poprzez zniesienie całej pozostałej jeszcze kontroli kapitału w zakresie częściowo wymienialnej rupii; uważa, że wyeliminuje to poważną przeszkodę stojącą na drodze włączenia Indii w gospodarkę światową, umożliwiając osobom prywatnym i firmom w Indiach swobodniejsze inwestowanie za granicą i dając dużym przedsiębiorstwom łatwiejszy i tańszy dostęp do długu zagranicznego, który jest obecnie ograniczony do 500 mln USD na przedsiębiorstwo rocznie;
18. wzywa rząd Indii do przystąpienia do Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, który stanowi niezastąpiony multilateralny instrument utrzymywania i wzmacniania międzynarodowego pokoju, bezpieczeństwa i stabilności; wyraża zaniepokojenie bliższą współpracą USA, Francji i Indii w dziedzinie problematyki jądrowej wobec braku zaangażowania Indii w umowy na rzecz bezpieczeństwa jądrowego;
19. przyjmuje do wiadomości zgodę Indii na przyjęcie na siebie odpowiedzialności w Azji Południowej i Południowo-Wschodniej, podyktowane wolą zaspokojenia własnych aspiracji; z zadowoleniem przyjmuje wykorzystanie handlu jako narzędzia budowy zaufania między Indiami a Pakistanem; z zadowoleniem przyjmuje w szczególności przełomowe porozumienie z dnia 2 maja 2006 r. mające na celu ożywienie gospodarcze i handlowe po obu stronach tzw. linii kontroli pomiędzy podzielonymi regionami Dżammu i Kaszmiru poprzez uruchomienie transportu ciężarowego na trasie Srinagar-Muzaffarabad, a także drugiej linii autobusowej przez Kaszmir łączącej Poonch w Dżammu i Kaszmirze z Rawalakot w Azad Dżammu Kaszmir; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie premiera Singha z dnia 23 maja 2006 r. do utworzenia warunków dla bardziej wolnego handlu i swobodniejszego przemieszczania się, w tym tzw. „miękkich granic”, tak aby stworzyć

sprzyjający klimat dla rozwiązania sporu o Kaszmir; wzywa zarówno Indie, jak i Pakistan do dalszego usuwania przeszkód administracyjnych w celu wdrażania związanych z handlem działań budujących zaufanie, a UE do zaproponowania, jeżeli będzie to konieczne, odpowiedniej pomocy technicznej;

20. zauważa, że ASEAN ma wciąż przewagę nad Indiami w związku z większą wydajnością pracy, wykwalifikowaną siłą roboczą oraz niskimi cenami gruntów; odnotowuje również, że celem ASEAN jest ustanowienie jednolitego rynku do roku 2020, choć niektórzy członkowie stowarzyszenia, w tym Singapur, Malesja i Tajlandia, naciskają na przyjęcie wcześniejszej daty - 2015 r.; wyraża z tego względu zaniepokojenie z powodu utrzymującego się wciąż niskiego poziomu handlu regionalnego w ramach SAARC; jest zdania, że Południowoazjatyckie porozumienie o wolnym handlu przewiduje zbyt wiele odstępstw, by mogło być traktowane jak standardowe porozumienie o wolnym handlu; odnotowuje, że ministrowie państw ASEAN omawiali niedawno propozycje rozszerzenia strefy handlu o inne narody azjatyckie, w tym Indie, Chiny, Japonię i Koreę Południową; wzywa SAARC do stałego przeglądu możliwości rozwoju handlu i inwestycji w regionie; uważa, że w swych stosunkach z Indiami UE powinna kierować się kompleksowym podejściem regionalnym; wzywa UE do powołania tzw. „grupy przewidywania”, na podobieństwo kroków poczynionych w przypadku ASEAN, tak aby wysondować przyszłe możliwości w stosunkach UE-SAARC;
21. odnotowuje, że w sierpniu 2006 r. Rada Ministrów SAARC zgodziła się jednogłośnie, aby spór handlowy pomiędzy Indiami i Pakistanem w ramach SAFTA (południowo-azjatyckiej strefy wolnego handlu) został rozstrzygnięty przez ministrów handlu państw SAARC przed XIV szczytem SAARC, który odbędzie się w Indiach w dniach 3-4 kwietnia 2007 r.; zauważa również, że UE ubiegała się o status obserwatora SAARC, który został jej przyznany, w związku z czym weźmie udział w szczycie; stwierdza, że argument konieczności powiązania handlu z postępem w zakresie rozstrzygnięcia utrzymujących się od dawna sporów pomiędzy Indiami i Pakistanem spowodował opóźnienie we wdrożeniu SAFTA; wzywa obie strony do dalszego politycznego dialogu idącego w parze z negocjacjami handlowymi; zauważa, że debata nad punktami na listach pozytywnej i negatywnej toczy się obecnie przed Radą SAFTA; wzywa UE do udzielenia wszelkiej niezbędnej pomocy w celu ułatwienia tego procesu oraz do zapewnienia, że XIV szczyt przyniesie rzeczywisty postęp;
22. zachęca Indie, jako członka SAARC i BIMSTEC, do wykorzystywania pozytywnego wpływu do ułatwienia demokratycznych przemian i przestrzegania praw człowieka w Birmie oraz do kontynuowania wspierania procesu pokojowego na Sri Lance; a także do udzielenia pomocy około 6 tys. uchodźców, którzy schronili się w Indiach od kwietnia 2006 r.; odnotowuje w związku z tym zalecenie specjalnego sprawozdawcy ONZ, Philipa Altona, dotyczące wysłania na Sri Lankę niezależnej międzynarodowej misji monitorującej prawa człowieka, która przedstawiłaby publicznie sprawozdanie o naruszaniu przez wszystkie strony międzynarodowych przepisów, a także wzywa zarówno UE, jak i Indie do poparcia tego zalecenia na stosownych forach międzynarodowych;
23. zwraca uwagę, że kraje azjatyckie takie jak Indie czy Chiny, pomimo wielu lat wzrostu gospodarczego, są nadal niewystarczająco reprezentowane i niesprawiedliwie usuwane na dalszy plan w instytucjach wielostronnych, w tym w Międzynarodowym Funduszu Walutowym; wzywa UE i Indie do współpracy w celu zlikwidowania tej nierównowagi i zagwarantowania, że prawo głosu i ważne stanowiska będą przydzielane zgodnie z

odpowiednim znaczeniem w międzynarodowym systemie gospodarczym;

24. z zadowoleniem przyjmuje prowadzone przez rząd indyjski reformy strategii ZIB oraz postępy Komisji ds. Inwestycji; wyraża zaniepokojenie faktem, że inwestorzy zagraniczni ciągle spotykają się z frustrującą biurokracją na szczeblu lokalnym i innymi barierami pozataryfowymi; wzywa władze indyjskie do kontynuowania walki z biurokracją i korupcją; wzywa władze stanowe i miejskie do uproszczenia i ujednolicenia procedur rozpatrywania wniosków; wzywa również do dołożenia starań na rzecz większej przejrzystości prawnej;
25. wyraża zaniepokojenie faktem, że system procedur zatwierdzania inwestycji zagranicznych stanowi dużą przeszkodę, ograniczając do minimum liczbę wniosków kwalifikujących się do automatycznego zatwierdzania, podczas gdy większość obszernych wniosków zatwierdzana jest indywidualnie; wyraża zaniepokojenie z powodu utrzymującego się faworyzowania interesów lokalnych przez wielu urzędników; zwraca uwagę, że procedura zatwierdzania i wydawania zezwoleń była krytykowana w niektórych regionach za to, że jest niesprawiedliwa i nieprzejrzysta oraz że uregulowania ulegają zmianom tak irytująco często, iż nadążanie za kapryсами systemu może nastręczać trudności; wzywa władze stanowe i miejskie do uproszczenia i ujednolicenia procedur rozpatrywania wniosków;
26. zauważa istotny wkład diaspory indyjskiej we wzrost gospodarczy Indii; zauważa jednak, że z diaspory pochodzi jedynie 10% napływu ZIB do Indii; jest zdania, że dla osiągnięcia długofalowego rozwoju potrzebny jest zarówno transfer społeczny, jak i finansowy; wzywa Indie do kontynuowania opracowywania systemów dostępu do zasobów diaspory, przy czym podwójne obywatelstwo stanowi konkretny przykład;

Współpraca UE-Indie

27. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że podczas 6. szczytu UE-Indie w dniu 7 września 2005 r. UE oraz Indie zobowiązały się do wzmocnienia dialogu i zwiększenia zaangażowania, także w dziedzinie praw człowieka, w ramach współpracy partnerów strategicznych określonej we wspólnym planie działania obejmującym również współpracę z zakresu rozwoju, z nadaniem szczególnego znaczenia równowadze środowiskowej oraz spójności społecznej i ekonomicznej; domaga się, aby w ramach strategicznego partnerstwa utrzymano trwający dialog na temat praw człowieka; w tym kontekście gratuluje Indyjskiej Narodowej Komisji Praw Człowieka jej niezależnej i dokładnej pracy nad tymi sprawami;
28. podkreśla, że osiągnięcie Milenijnych Celów Rozwoju (MCR) oraz walka z ubóstwem winny pozostać głównym elementem partnerstwa strategicznego pomiędzy UE a Indiami; wyraża zadowolenie z faktu, iż w trakcie kolejnego szczytu UE-Indie organizowanego w dniu 13 października 2006 r. poruszona zostanie kwestia MCR oraz pilnie wzywa do podjęcia konkretnych działań w celu zagwarantowania mniejszościom, jak dalitowie i adiwasi oraz inne zepchnięte na margines społeczny plemiona i kasty, możliwości zbliżenia się do reszty społeczeństwa w kontekście MCR;
29. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że położony został nacisk na rozwój współpracy pomiędzy UE a Indiami 2002-2006 z zakresu ochrony zdrowia, edukacji, zarządzania dostępem do wody i środowiska, jak również zobowiązanie się w ramach wspólnego planu działania do pogłębienia współpracy na rzecz rozwoju w celu uzupełnienia istotnych programów Indii z zakresu sektora socjalnego, włącznie z konkretnymi działaniami zmierzającymi do położenia kresu dyskryminacji mniej uprzywilejowanych grup społecznych, w

szczegółności kobiet; wzywa również, aby w planie działań promowano środki wspierające edukację dziewcząt, spełniając w ten sposób Milenijne Cele Rozwoju nr 2 i 3;

30. z zadowoleniem przyjmuje konsultację publiczną Komisji mającą na celu przeprowadzenie gruntownego przeglądu strategicznego handlowych i gospodarczych stosunków UE z Chinami; jest zdania, że Indie niosą równorzędne, choć innego rodzaju, wyzwanie dla przemysłu UE; wzywa Komisję do przeprowadzenia podobnych działań w odniesieniu do Indii, w celu zapewnienia politycznego, gospodarczego i handlowego zarządzania tymi stosunkami na poziomie UE;
31. uważa, że UE powinna poświęcić szczególną uwagę sektorowi MŚP w Indiach i że MŚP mogłyby być wzmacniane poprzez działania wspomagające finansowanie uzasadnionych potrzebami rynku lokalnych projektów proponowanych przez obywateli;
32. zaznacza, że UE w roli międzynarodowego darczyńcy powinna współpracować z Indiami poprzez wymianę doświadczeń oraz współdziałanie z zakresu konkretnych planów dotyczących krajów rozwijających się; podkreśla, że wyciągnięcie wniosków z doświadczeń indyjskich pomogłoby UE zwiększyć skuteczność i wydajność pomocy rozwojowej;
33. zauważa, że obywatele Indii żywią obawy w związku z UE oraz że chcą ją lepiej poznać i zrozumieć; z zadowoleniem przyjmuje program stypendialny Erasmus Mundus o budżecie w wysokości 33 mln EUR, w ramach którego szczególny nacisk powinien być położony na współpracę naukową i technologiczną, przy czym lekcje wyniesione z sukcesu Indii mogłyby pobudzić osiągnięcia UE w strukturze stanowiącej podłoże społeczeństwa informacyjnego, na którą składają się: edukacja, badania naukowe i rozwój oraz innowacje; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie na Uniwersytecie Delhijskim Katedry Studiów Europejskich im. Jeana Monneta, jako istotną inicjatywę na rzecz wzmocnienia stosunków europejsko-indyjskich; uważa, że europejskie wyższe uczelnie powinny powielać tę inicjatywę poprzez zwrócenie większej uwagi na studia w zakresie indologii oraz skuteczne promowanie tej dziedziny; proponuje, aby odpowiednie europejskie uczelnie wyższe rozważyły otwarcie placówek badawczych w Indiach, podobnie jak uczyniła to niedawno Harvard Business School w Bombaju; wzywa delegację Komisji oraz ambasady państw członkowskich do współpracy z władzami indyjskimi na rzecz promowania właściwej roli UE we wspieraniu edukacji oraz wymiany kulturalnej i naukowej; uważa, że wymiana kulturalna pomogłaby w utworzeniu rozległego wsparcia publicznego na rzecz konstruktywnej współpracy oraz że wymiana zawodowa i biznesowa mogłaby również okazać się korzystna, zarówno dla zrozumienia międzykulturowego, jaki i wsparcia obustronnego przepływu informacji; podkreśla powodzenie Programu Szkolenia Kadry Kierowniczej – „People to People Exchange” – prowadzonego we współpracy z Japonią i Koreą oraz wzywa Komisję do rozszerzenia tego programu na Indie i wyposażenia go w odpowiednie środki finansowe;
34. zauważa niepokojącą nieznajomość indyjskiego rynku w niektórych sektorach przedsiębiorczości UE; wzywa UE do bardziej regularnego zaangażowania wraz ze starszymi członkami unijnego sektora przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP, aby dokonać kluczowej zmiany w ich sposobie postrzegania Indii poprzez wskazanie ogromnych możliwości dla biznesu istniejących w Indiach;
35. zaleca Komisji zbadanie lub pogłębienie konkretnych programów UE-Indie w takich dziedzinach jak szkolnictwo wyższe i kształcenie zawodowe; zaleca programy mające na

celu pobudzenie wymiany studentów, nauczycieli i pracowników naukowych;

36. jest świadom, że indyjski przemysł oprogramowania komputerowego i usług wzrósł w ostatnich pięciu latach trzykrotnie i jego wartość wynosi obecnie 20 mld EUR; stwierdza, że duża część tego wzrostu jest udziałem zachodnich producentów zlecających wykonanie prac badawczych w Indiach; jest zdania, że UE może odnieść korzyść z dużej mobilności wysoko wykwalifikowanych i kompetentnych pracowników indyjskich, ale powinna unikać wywoływania zjawiska „drenażu mózgów” w zakresie potencjału rozwojowego Indii; wzywa grupę wysokiego szczebla ds. handlu do przeanalizowania porozumienia o przepływie osób w ramach Mode 4, tak by indyjscy specjaliści z dziedziny IT mogli pracować w UE po ukończeniu studiów, stanowiąc źródło wykwalifikowanej siły roboczej i uzasadniając tym samym poczynione inwestycje europejskich systemów szkolnictwa wyższego; podkreśla, że firmy tworzące oprogramowanie są magnesem dla powiązanych z nimi firm oraz że przemysł usługowy i wymagania infrastrukturalne, które im towarzyszą, mogą stanowić czynnik pobudzający dla regionalnych gospodarek i zapewnić ludności miejscowej dodatkową możliwość zatrudnienia;
37. stwierdza, że w latach 2003-2008 przeniesieniu, przeważnie do Indii, może ulec 200 000 miejsc pracy w UE; uważa ponadto, że do 2010 r. popyt Indii na obcojęzycznych fachowców będzie wynosił 160 000, a tylko 40 000 obywateli Indii będzie kwalifikowało się na te stanowiska; stwierdza, że przy 30 000 osób z UE pracujących już w Indiach istnieją wyraźne perspektywy otwierające się przed wykształconymi Europejczykami gotowymi do przeprowadzenia się oraz że taki trend doprowadziłby raczej do „wymiany mózgów” pomiędzy UE i Indiami niż do „drenażu mózgów”;
38. zaleca państwom członkowskim i Komisji zapewnienie odpowiednich ram, tak aby przedsiębiorstwa i uniwersytety mogły odnieść korzyści z szybkiego wzrostu gospodarki indyjskiej w pewnych sektorach, takich jak przemysł informatyczny i przemysł filmowy;
39. zauważa, że wpływ indyjskiego wzrostu gospodarczego na światowy popyt na energię budzi niepokój o bezpieczeństwo energetyczne; zwraca uwagę, że Indie w dalszym ciągu doświadczają poważnych braków energetycznych i są nadmiernie uzależnione od ropy naftowej i węgla, które są drogimi i zanieczyszczającymi paliwami kopalnymi; zauważa, że wysiłki Indii mające na celu zabezpieczenie dostaw gazu i rozwój energii jądrowej stanowią namacalne następstwo tego stanu rzeczy; zwraca uwagę, że nawet gdyby Indie rozwinęły energię jądrową, zaspokajałaby ona mniej niż 5% zapotrzebowania kraju na energię elektryczną i tylko 2% ogólnego zapotrzebowania na energię; uważa, że wysiłki na rzecz rozwoju energii jądrowej byłyby krokiem wstecz w odniesieniu do uzgodnień szczytu Grupy G8 w Gleneagles mających na celu powstrzymanie zmian klimatu i wspieranie oszczędności energii; uważa, że degradacja środowiska naturalnego, jeżeli nie zostanie cofnięta, kryje niebezpieczeństwo stania się poważną przeszkodą dla przyszłego rozwoju gospodarczego Indii;
40. zauważa, że zarówno Indie, jak i UE mają długą tradycję promowania wykorzystywania odnawialnej energii i jest przekonany, że energia odnawialna, jak np. energia słoneczna, wiatrowa i biomasa, stanowi praktyczną alternatywę energetyczną, która w połączeniu z dużymi inwestycjami w zakresie wydajności energetycznej mogłaby zaspokoić długoterminowe potrzeby energetyczne; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Indii w tym zakresie, łącznie z ich własnymi wiejskimi zbiornikami fermentacyjnymi biogazu i panelami solarnymi (wykorzystywanymi do zasilania wiejskich domów i warsztatów) oraz

niedawne sukcesy Indii w budowie czwartego co do wielkości przemysłu elektrowni wiatrowych na świecie; uważa, że Indie nadal powinny w większej mierze wspierać rozwój regionalnych energii odnawialnych w Azji, tak jak czynią to już w Bhutanie, ponieważ zwiększony popyt na ropę naftową dotyka boleśnie najbiedniejsze kraje świata, co pokazały niedawne zamieszki w Indonezji spowodowane wzrastającymi cenami ropy naftowej; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie panelu Indie-UE ds. energii i wzywa do dalszej współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa energetycznego i reform rynku, energii odnawialnej i wydajności energetycznej; uważa, że Indie i UE powinny kontynuować tworzenie globalnej struktury energetycznej za pomocą innowacyjnego, zrównoważonego rozwoju energetycznego, przy czym powinny być wypełniane założenia w odniesieniu do zmian klimatu;

41. uważa, że Indie ze względu na swoją różnorodność geograficzną oferują obiecujące złoża ropy naftowej i gazu, lecz eksploracja prowadzona przez sektor publiczny unikała dotychczas ryzyka; dostrzega jednak, że wraz z pojawieniem się europejskich przedsiębiorstw energetycznych sytuacja ta ulega zmianie, np. brytyjskie przedsiębiorstwo Cairn Energy doniosło o odkryciu kilku złóż ropy w Radżastanie w 2004 r. (rezerwę wydobywania największego z nich oszacowano na 500 mln baryłek); wzywa Indie do wspierania bardziej energicznych poszukiwań ropy naftowej i gazu poprzez zapewnienie istotnych bodźców mających na celu pozyskanie efektywności i doświadczenia europejskich przedsiębiorstw wydobywczych;
42. zauważa, że koszt przetwarzania biodiesla w Indiach wynosi około jedną trzecią kosztów w Europie i że Indie postanowiły niedawno rozszerzyć swoje programy rafinacji biodiesla; zauważa, że Indie rozbudowują swój przemysł etanolowy i że rząd uchwalił kilka rodzajów zachęt finansowych, w tym obniżki podatku od sprzedaży i zmniejszone opłaty akcyzowe na etanol i paliwa z domieszką etanolu; uważa, że niejadalne rośliny z gatunku jatrofa są realną alternatywą dla Indii w zakresie biopaliw, ponieważ rośliny te mogą rosnąć na glebach suchych i półsuchych i wymagają tylko minimalnych nakładów oraz zachęca do współpracy w tej dziedzinie pomiędzy UE i Indiami; uważa, że tego typu programy, oprócz utworzenia około 17 mln nowych miejsc pracy i zapewnienia dochodów dotkniętym kryzysem społecznościom wiejskim, pomogą zmniejszyć uzależnienie Indii od pochodzącej z zagranicy ropy naftowej, lecz tylko w przypadku przeprowadzenia tych programów w sposób zrównoważony;

Sytuacja gospodarcza i społeczna Indii

43. zauważa, że handel międzynarodowy może stanowić potężny napęd wzrostu gospodarczego i zmniejszenia ubóstwa, lecz nie jest cudownym środkiem, oraz że reformy handlowe muszą dopełniać politykę rozwoju; uważa, że aby wydźwignąć ludność z ubóstwa i nadal wspinać się po szczeblach drabiny ekonomicznego rozwoju, Indie muszą koniecznie skupić się na tworzeniu środowiska biznesowego, które pogłębia integrację z gospodarką światową w powiększającym się zakresie branż przemysłowych i usługowych;
44. z zadowoleniem przyjmuje rosnące uznanie znaczenia zewnętrznego środowiska gospodarczego oraz sektora handlu i inwestycji w ostatnim pięcioletnim planie Indii z zakresu rozwoju społecznego (2002-2007);
45. zauważa, że nierówności między poszczególnymi stanami indyjskimi zostały pogłębione przekazaniem kompetencji w zakresie wydatków poszczególnym stanom o zróżnicowanych standardach przywództwa politycznego i zarządzania finansowego; uważa, że zmniejszenie

ubóstwa zależy od przekierowania zasobów państwowych do obszarów wiejskich i rozwoju infrastruktury w celu wspierania rozszerzenia działalności w sektorze wytwórczym i usługowym; wzywa Indie do zapewnienia spójności i lepszego kierowania liberalizacją poprzez przyjęcie odpowiedniej polityki gospodarczej, w tym harmonizacji podatkowej, oraz skoncentrowanie wysiłków na rzecz budowy potencjału na stanach najuboższych, tak by umożliwić im efektywne wykorzystanie środków finansowych; zauważa wpływ wzrostu gospodarczego na rozwój niektórych regionów Indii; wzywa Komisję, by wspierała Indie w dążeniu do wykorzystania doświadczeń państw, które rozwijały się pomyślnie podczas ożywienia gospodarczego w Indiach, oraz przyjęcia najlepszych praktyk w celu zapewnienia, że strategiczne inwestycje będą nakierowane na zacofane regiony i niedostatecznie reprezentowane grupy społeczne;

46. wyraża zaniepokojenie z powodu wzrastającej różnicy w podziale dochodu pomiędzy obszarami miejskimi i wiejskimi w Indiach; wzywa władze indyjskie, aby uświadomiły sobie stagnację rolnictwa panującą na obszarach wiejskich i aby opracowały programy na rzecz wzrostu wydajności rolnictwa na tych obszarach, które będą miały na celu bardziej adekwatne zwalczanie ubóstwa na wsi;
47. zauważa, że mimo gwałtownego wzrostu gospodarczego infrastruktura Indii nadal wykazuje częściowo cechy typowe dla krajów rozwijających się, jak np. uboga sieć transportowa i regularne przerwy w dostawie prądu; odnotowuje, że igrzyska Brytyjskiej Wspólnoty Narodów, które odbędą się w 2010 r., stanowią dla europejskich przedsiębiorstw szansę na udział w głównych projektach infrastrukturalnych; wzywa Indie i UE do zbadania kwestii rozwoju infrastruktury dotyczącej handlu poprzez inwestycje związane z publiczno-prywatnym partnerstwem oraz zapewnienia przejrzystości, wiarygodnego środowiska regulacyjnego i równych zasad dla prywatnych inwestorów i rządu; z tego względu wzywa do wykorzystania pożyczek z EBI, którego zadania – w przypadku Azji i Ameryki Łacińskiej – koncentrują się na inwestycjach produktywnych; wzywa Indie i UE, by skoncentrowały te inwestycje na obszarach wiejskich, zapewniając lepsze zaopatrzenie w wodę i asenizację, ulepszając sieci transportowe, w szczególności zapewniając drogi przejezdne w każdych warunkach klimatycznych oraz poprawiając jakość mocy wyjściowej sieci energetycznej;

Rozwój i środowisko

48. uznaje istotne osiągnięcia rządu indyjskiego w likwidacji ubóstwa, jednak zauważa, że pomimo trwałego wzrostu gospodarczego w dalszym ciągu obecne są ogromne różnice w zamożności i około 30% ludności Indii nadal żyje poniżej granicy ubóstwa; jest szczególnie zaniepokojony sytuacją najmniej uprzywilejowanych grup ludności, zwłaszcza kobiet, dzieci, grup w gorszej sytuacji i ludności wiejskiej, np. dalitów i adiwasi (rdzenne plemiona i ludność); wzywa Komisję i Radę do wspólnej pracy z rządem Indii nad poprawą sytuacji tych grup i do przeanalizowania możliwości przyszłej współpracy na rzecz zakończenia dyskryminacji na tle płci i przynależności kastowej;
49. podkreśla, że kolejne rządy Indii włożyły duży wysiłek w próby rozwiązania problemu dyskryminacji na tle przynależności kastowej; uważa jednak, że należy zrobić dużo więcej;
50. wzywa UE do promowania i podejmowania działań zmierzających do zagwarantowania społeczno-gospodarczego rozwoju mniejszości – które w ogromnym stopniu są wyłączone z nowej rzeczywistości gospodarczej w Indiach i dyskryminowane w dostępie do programów rozwoju oraz planów odbudowy po katastrofach – poprzez, między innymi, promowanie

równych szans w dostępie do zatrudnienia w prywatnych przedsiębiorstwach oraz przez inwestorów mających swe siedziby w UE, wspieranie programów rozwoju uwzględniających dalitów oraz użycie wskaźników do obliczenia udziału dalitów w nowej gospodarce;

51. wskazuje, że ważne jest, aby rząd Indii uwzględniał kwestie spójności społecznej, ochrony środowiska oraz praw konsumenta w procesie rozwoju tego kraju;
52. z radością przyjmuje współpracę UE z Indiami w dziedzinie polityki środowiskowej oraz fakt, że polityka ochrony środowiska została określona jako jeden z sektorów objętych współpracą we wspólnym planie działania; zwraca uwagę, że UE i Indie, należące do czołówki najbardziej wpływowych podmiotów na arenie światowej, mają do odegrania główną rolę w podejmowanych na szczeblu międzynarodowym wysiłkach w kierunku zapewnienia lepszego ładu środowiskowego na świecie; wzywa do dalszego podkreślania aspektów środowiskowych we współpracy na rzecz rozwoju gospodarczego;
53. podkreśla, że postępujące zniszczenie środowiska w Indiach stanowi coraz poważniejszy problem implikujący niewyobrażalne skutki o charakterze gospodarczym, społecznym i środowiskowym, zwłaszcza dla ubogiej części społeczeństwa; podkreśla wyjątkowo pilną potrzebę przyspieszenia współpracy w tym zakresie pomiędzy UE a Indiami;
54. z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie Indii w realizację MCR; zwraca uwagę, że realizowany przez Indie dziesiąty plan pięcioletni zarysowuje dążenia Indii w zakresie rozwoju społecznego i cele na kolejne 5-10 lat, z których większość jest bardziej ambitna niż MCR; jednocześnie wyraża jednak zaniepokojenie co do możliwości realizacji tych celów przez Indie do roku 2015, jako że według projektu milenijnego ONZ Indie nie mają szans na realizację przynajmniej 4 z 8 MCR; jest zdania, że pomoc w zakresie handlu mogłaby przyczynić się do ich terminowej realizacji przez Indie; wzywa UE do współpracy z indyjskimi programami priorytetowymi w dziedzinie powszechnej edukacji i ochrony zdrowia w obszarach wiejskich oraz do zachęcania do działań umożliwiających włączanie młodych ludzi do środowiska pracy; jest zdania, że UE mogłaby zająć się problematyką równych szans poprzez pobudzenie handlu produktami stanowiącymi źródło utrzymania kobiet oraz ułatwienie handlu usługami w sektorach zatrudniających kobiety;
55. zwraca uwagę, że łączność to jeden z MCR oraz że Sekretarz Generalny ONZ, Kofi Annan, wzywa do zapewnienia łączności wszystkich wsi w krajach rozwijających się do roku 2015 w celu wyeliminowania dysproporcji pod względem wolności, zasobności i władzy; z radością przyjmuje inicjatywy, takie jak „Internetowy eksperyment edukacyjny Hole-in-the-Wall („dziura w ścianie’)", w ramach którego w 50 lokalizacjach – począwszy od dzielnic nędzy w Delhi do wiosek na prowincji – zainstalowano 150 szybkich komputerów z klawiaturami, myszami dotykowymi oraz kamerami sieciowymi, umożliwiając tysiącom wcześniej niepiśmiennych dzieci nie tylko zdobywanie umiejętności obsługi komputerów oraz szczątkowej wiedzy z zakresu nauczania podstawowego, ale także podniesienie ich aspiracji; jest zdania, że tego rodzaju projekty, choć nie stanowią wystarczającego substytutu klasy lekcyjnej i nauczyciela, mogą stanowić rozwiązanie dla dzieci nie mających obecnie żadnych szans na otrzymanie wykształcenia w tradycyjnej formie; wzywa Indie do dzielenia się korzyściami wynikającymi z gwałtownego rozwoju informatyki z tą częścią społeczeństwa, stanowiącą jego 98%, która nie odczuwa efektów tego rozwoju oraz do kierowania inwestycji i przeznaczania pomocy na realizację takich projektów o szacunkowym, powtarzającym się rocznym koszcie poniżej 2 centów na

dziecko dziennie;

56. zwraca uwagę, że Indie były jednym z głównych beneficjentów GSP o średnich stopach wykorzystania rzędu 80% w szeregu sektorów, łącznie z produktami pochodzenia zwierzęcego (88%), szlachetnymi kamieniami i biżuterią (85%), sprzętem transportowym oraz metalami nieszlachetnymi (83%); zauważa, że Indie zawdzięczają GSP 40% swego eksportu odzieży, wartości niewiele ponad 3 000 mln EUR, będącą częścią całkowitego eksportu wartości 4 800 mln EUR oraz dziewięć dziesiątych eksportu obuwia o wartości 600 mln EUR będącą częścią całkowitego eksportu wartości 675 mln EUR; odnotowuje, że kraje posiadające własny przemysł włókienniczy, takie jak Indie, były w stanie w znacznie szerszym zakresie skorzystać z możliwości oferowanych przez GSP niż kraje, takie jak Bangladesz, gdzie produkcja odzieży oparta jest na imporcie i które miały trudności z korzystaniem z GSP z powodu unijnego systemu reguł pochodzenia; z radością przyjmuje unijne praktyki polegające na regularnym rewidowaniu tych systemów i reguł oraz zachęca do ich upraszczania i racjonalizacji; z radością przyjmuje również propozycję zastąpienia reguł pochodzenia odnoszących się do konkretnych produktów pojedynczym kryterium odnoszącym się do wszystkich produktów tak, aby ułatwić zadanie państwom uprawnionym do korzystania z systemu;
57. wyraża zaniepokojenie, że choć 60% światowej populacji tygrysów zamieszkuje Indie, planowany, lecz opóźniony spis tych zwierząt obejmujący cały teren Indii może wykazać krytyczny spadek ich liczby do 1 500 w całym kraju; przyznaje, że według szacunków wartość nielegalnego handlu dzikimi zwierzętami plasuje go na drugim miejscu za międzynarodowym, nielegalnym handlem narkotykami oraz że poziom eksploatacji niektórych gatunków zwierząt (np. tygrysy) i handlu nimi jest tak wysoki, że prowadzi to do zdziesiątkowania ich populacji; domaga się zwiększonej kontroli importu zwierząt dzikich i produktów z nich wytwarzanych w celu dotrzymania postanowień Konwencji o handlu gatunkami zagrożonymi wyginięciem (CITES) oraz poprawy ich realizacji w celu uchronienia zwierząt przed wyginięciem; wzywa UE do zaproponowania Indiom współpracy i pomocy technicznej w celu umożliwienia temu krajowi zachowania jego różnorodności biologicznej oraz rozwiązania problemu nielegalnego handlu dzikimi zwierzętami; domaga się włączenia kwestii ogólnej ochrony tygrysów oraz zwalczania handlu ich skórą, kośćmi, a szczególnie częściami ciała poprzez współpracę władz celnych do porządku obrad kolejnego spotkania Forum Środowiskowego UE-Indie;
58. zauważa, że liberalizacja handlu spowodowała, że drobni rolnicy zarówno w UE, jak i w Indiach muszą zmagać się ze światową konkurencją, która zmusza ich do drastycznego obniżania cen, podczas gdy obniżenie poziomu subsydiów rządowych spowodowało, że uprawa roli kosztuje ich obecnie dużo więcej; wyraża zaniepokojenie faktem, że rolnicy w Indiach coraz częściej trudnią się eksportem, a nie dostarczaniem na rynek produktów krajowych, co prowadzi do niedożywienia w biednych obszarach wiejskich; wyraża zaniepokojenie faktem, że niejednokrotnie ponad połowa indyjskich produktów rolniczych marnuje się z powodu braku chłodni i środków transportu chłodniczego; odnotowuje, że mimo zamknięcia sektora rolnego dla zagranicznych inwestycji, szansą dla unijnych przedsiębiorstw są sektory pokrewne, inne niż uprawy, związane z rolnictwem, które są otwarte dla zagranicznych inwestycji i mogą rozwiązać wiele problemów ze składowaniem; zachęca Indie do skierowania funduszy przeznaczonych na budowę infrastruktury handlowej na wiejskie obszary rolne w celu udzielenia rolnikom pomocy w procesie adaptacji do wyzwań, jakie niesie ze sobą globalizacja, a także do zbadania możliwości współpracy partnerskiej w sektorach przetwórstwa rolnego;

59. wzywa UE do promowania na forach międzynarodowych większej odpowiedzialności korporacyjnej wśród zagranicznych przedsiębiorstw z siedzibą w Indiach i jednocześnie nalega na osiągnięcie z indyjskim rządem porozumienia w sprawie wprowadzenia skutecznego systemu kontroli praw pracowników w przedsiębiorstwach krajowych i zagranicznych z siedzibą w Indiach;
60. zaleca, by w ramach dialogu między Unią Europejską a Indiami dotyczącego inwestycji wzięto pod uwagę odpowiedzialność społeczną i polityczną inwestorów zagranicznych; podkreśla, że prawa przyznawane przedsiębiorstwom muszą iść w parze z obowiązkami i że inwestorzy powinni co najmniej stosować normy pracy Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP);
61. z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie Indii na rzecz zapobiegania pracy dzieci oraz ich uczestnictwo w Międzynarodowym Programie na rzecz Eliminacji Pracy Dzieci i w projekcie INDUS dotyczącym pracy dzieci; wyraża zaniepokojenie wysokim odsetkiem pracujących dzieci w Indiach; wzywa Indie do współpracy z MOP i do ratyfikowania Konwencji nr 138 o wieku minimalnym oraz Konwencji nr 182 o najgorszych formach pracy dzieci; wzywa Indie do podjęcia środków w kierunku skuteczniejszego zwalczania wszelkich form współczesnego niewolnictwa, pracy dzieci oraz wykorzystywania pracy kobiet z myślą o zagwarantowaniu poszanowania podstawowych praw robotników i zapobieganiu dumpingowi społecznemu; a także do przyjęcia zasady „godnej pracy” wprowadzonej przez MOP; przypomina znaczenie zachowania zgodności różnych zasad w zakresie handlu z międzynarodowymi konwencjami praw człowieka i normami pracy;
62. podkreśla, że UE winna skłonić rząd indyjski do jak najszybszego zajęcia się zjawiskiem niewolniczej pracy dotyczącym miliony ludzi w Indiach; wzywa Indie do ratyfikacji Konwencji nr 98 w sprawie zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych;
63. jest zdania, że Indie powinny możliwie jak najszybciej ratyfikować i wdrożyć pozostałe konwencje MOP, aby umożliwić wzmocnienie długoterminowego rozwoju i poprawić jakość życia najbiedniejszych części społeczeństwa;
64. podkreśla znaczenie nierozdzielania rozwijających się stosunków handlowych pomiędzy UE i Indiami od reform dotyczących praw człowieka w Indiach;
65. zwraca uwagę, że obecna administracja Indii otwarcie uznała znaczenie problemów, jakie stwarza HIV/AIDS; jest zdania, że rozprzestrzenianie się HIV/AIDS może zahamować rozwój Indii; zauważa, że ograniczony dostęp do opieki zdrowotnej i niski poziom wiedzy są przyczynami rosnącej liczby zachorowań; z zadowoleniem przyjmuje informacje o podwyższeniu funduszy i tworzeniu większej liczby programów mających na celu rozwiązanie problemów związanych z HIV i AIDS oraz wzywa UE do udzielenia Indiom pomocy w rozszerzeniu programów na rzecz osób i społeczności szczególnie zagrożonych; w związku z tym z radością odnosi się do działań Krajowej Organizacji Kontroli AIDS (NACO) na rzecz podniesienia świadomości na ten temat w społecznościach wiejskich i miejskich;
66. jest zdania, że niedawne klęski żywiołowe, takie jak tsunami na Oceanie Indyjskim oraz trzęsienie ziemi w południowej Azji, dowiodły potrzeby bardziej kreatywnej współpracy pomiędzy rzeszami agencji i organizacji reagujących na te klęski; zwraca uwagę, że UNESCO – poprzez swoją Komisję Oceanograficzną – pełniło aktywną rolę w tworzeniu systemu ostrzegania przed tsunami na Oceanie Indyjskim i łagodzenia jego skutków oraz że

ONZ koordynuje wdrożenie ram działań Hyogo, 10-letniego planu redukcji ryzyka klęsk żywiołowych; wzywa Indie, UE oraz jej państwa członkowskie do wspierania tych inicjatyw tak, aby poprzez przewidywanie częstotliwości i dotkliwości klęsk żywiołowych oraz harmonijne połączenie wysiłków organizacji humanitarnych i rządowych agencji pomocy możliwe było zwiększenie skuteczności pomocy udzielanej po wystąpieniu klęski żywiołowej;

67. wzywa do corocznego organizowania szczytu parlamentarnego, równocześnie z dorocznym szczytem UE-Indie lub bezpośrednio przed rozpoczęciem tego szczytu, który odbywa się zwykle bez oficjalnego udziału Parlamentu Europejskiego; jest zdania, że takie spotkania na szczycie mogą umożliwić tworzenie związków pomiędzy organami parlamentarnymi, poprawić zrozumienie dzielących nas różnic oraz przybliżyć systemy demokratyczne obu uczestniczących w nich stron;
68. wzywa Komisję do regularnego składania Parlamentowi Europejskiemu sprawozdań z realizacji wspólnego planu działania Unii Europejskiej i Indii;

o

o o

69. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Republiki Indii.